

Skryté dejiny štyridsiateho verša – číslo trinásť

Číslo trinásť

Jeff Pippenger

2026-05-28

Ako hlavný symbol sto štyridsaťštyritisíc stojí Peter v roku 2026 v Paneiu a pôsobí na nápravu falošnej predpovede z 18. júla 2020. Jeho dielo v tomto ohľade je v súlade s dielom nápravy Josiaha Litcha z 11. augusta 1840 a s určením 22. októbra 1844 Samuelom Snowom. Litchova náprava zmocnila posolstvo prvého anjela a Snowova zmocnila posolstvo druhého anjela. Zmocnenie posolstiev prvého a druhého anjela predznačuje zmocnenie posolstva tretieho anjela. Charakteristiky prvého a druhého sú v treťom predstavené ako spojenie vonkajšieho posolstva beda a vnútorného posolstva polnočného volania z podobenstva o desiatich pannách.

Pri trojnásobnom uplatnení proroctva budú prvé a tretie, ktoré sú zároveň začiatkom i koncom, nie sú rovnobežné charakteristiky. Nedávno jeden brat odhalil niekoľko právd súvisiacich s prvým beda zo zjavenia deviatej kapitoly, ktoré pri uplatnení podľa princípu Alfa a Omega označujú ďalšie hlboké potvrdenie „zemetrasenia“ zo Zjavenia jedenástej kapitoly. Nedeľný zákon v Spojených štátoch je „zemetrasením“, ktoré sa prvýkrát naplnilo vo Francúzskej revolúcii, keď bolo zvrhnuté Francúzsko, ktoré bolo jednou časťou desiatich národov tvoriacich prorockú štruktúru pohanského Ríma v knihe Daniel. Preto jedenásta kapitola hovorí, že padla desatina mesta.

A v tú hodinu nastalo veľké zemetrasenie a desiata časť mesta padla a pri zemetrasení zahynulo sedemtisíc ľudí; a ostatní sa naľakali a vzdali slávu Bohu neba. Zjavenie 11:13.

Bezprostredne po tomto verši prichádza islam tretieho beda.

Druhé beda pominulo; a hľa, tretie beda prichádza rýchlo. Zjavenie 11,14.

Priekopníci očakávali, že „tretie beda“ bude bezprostredne nasledovať po druhom bede, no slovo preložené ako „rýchlo“ znamená náhle a neočakávane, čo je charakteristickým znakom prekvapivých útokov islamu. Tretie beda nemalo prísť 22. októbra 1844, ako sa priekopníci domnievali, ale keď prišlo, malo sa udiť „náhle a neočakávane“, ako sa to stalo 11. septembra, čím sa označil začiatok zapečatovania stoštyridsaťštyritisíc, ktoré sa končí krátko pred zemetrasením nedeľného zákona.

„Zemetrasenie“ nedeľného zákona je otrasením šelmy „zeme“, a keď prišiel 11. september, sestra Whiteová označila, že Pán povstal, aby „strašne otrasol zemou“. Na začiatku zapečatovania i na jeho konci je šelma zeme otrasená, teda nastáva „veľké zemetrasenie“.

„Toto som nikdy nepovedala. Povedala som, keď som hľadala na veľké budovy, ktoré tam vyrastali, poschodie za poschodím: ‚Aké strašné výjavy sa odohrajú, keď Pán povstane, aby hrozne zatriasol zemou! Vtedy sa naplnia slová zo Zjavenia 18,1–3.‘“ Review and Herald, 5. júla 1906.

Pán „povstáva“, keď dochádza k zmene v Jeho dispenzačnom diele, ako to bolo v prípade, keď bol Štefan ukameňovaný 22. októbra 1844, keď sa začal súd nad mŕtvymi. Keď sa 11. 9. začal súd nad živými, Pán opäť povstal a vtedy zatriasol zemskou šelmou, ako to urobí na konci zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc, keď zmení svoje dispenzačné dielo zo svojej cirkvi na svoje druhé stádo, totiž na tých, ktorí sú ešte v Babylone.

To, čo brat Daniel objavil, sú charakteristiky prvého beda, ktoré sa zhodujú so svedectvom „veľkého zemetrasenia“ z jedenástej kapitoly v súlade s dejinami a s chápaním priekopníkov o dejinách, ktoré naplnili prvé beda.

A zaznel piaty anjel a videl som hviezdu, ktorá spadla z neba na zem; a bol mu daný kľúč od bezodnej priepasti. A otvoril bezodnú priepasť; a z priepasti vystúpil dym ako dym veľkej pece; a slnko i ovzdušie sa zatmili od dymu z priepasti. A z dymu vyšli na zem kobyľky; a bola im daná moc, akú majú škorpióny zeme. A bolo im prikázané, aby neškodili tráve zeme ani nijakej zeleni, ani nijakému stromu, ale iba tým ľuďom, ktorí nemajú pečať Božiu na svojich čelách. Zjavenie 9:1–4.

Priekopníci správne aplikovali tieto verše na dejiny, ktoré uviedli Mohameda, ktorý sa narodil v roku 570, zjednotil kmene v roku 606, prijal svoje prvé zjavenie v roku 610, presťahoval sa do Mediny v roku 622, začal svoje vojnové ťaženie v roku 624 a zomrel v roku 632. „Bezedná priepasť“ prorocky predstavuje nový prejav satana, no Mohamed začal v Arábii, ktorá je tiež známa ako bezedná priepasť pre svoje rozľahlé púšte.

Mohammed sa stal prorockým kráľom, alebo, ako ho označovali, „dôveryhodným“ v roku 606, keď vyriešil spor medzi rôznymi kmeňmi, ktoré boli v rozpakoch, komu má byť dovolené vrátiť „čierny kameň“, uholný kameň Kaaby. Kaaba je stavba v tvare kocky (odtiaľ názov „Kaaba“, ktorý v arabčine znamená „kocka“) nachádzajúca sa v strede Veľkej mešity v Mekke v Saudskej Arábii. Je približne 43 stôp vysoká, jedenásť stôp široká a 10 stôp dlhá, postavená zo žuly a mramoru, pokrytá čiernou hodvábnou a bavlnenou tkaninou. Kaaba existovala dávno pred Mohamedom a podľa islamskej tradície ju pôvodne postavili Abrahám a jeho syn Izmael ako dom uctievania jediného Boha (Alaha). V priebehu storočí sa naplnila modlami a arabské kmene ju používali ako pohanskú svätyňu.

Kaaba je duchovným stredom islamského sveta — jednoduchá, starobylá stavba, ktorá symbolizuje monoteizmus, jednotu a spojenie medzi abrahámovskou vierou a islamom. Moslimovia ju nepovažujú za „Boží dom“ v doslovnom zmysle, ale skôr za Bohom ustanovené ohnisko uctievania. Práve Mohammedove činy v období, keď bola Kaaba zničená a potom znovu postavená, znamenali začiatok jeho vodcovstva.

Prívalová povodeň poškodila Kaabu a kmeň Kurajš ju znovu postavil. Keď prišiel čas vrátiť Čierny kameň (Hajar al-Aswad) na jeho miesto v rohu, rôzne klany sa sporili o to, komu pripadne tá česť. Dohodli sa, že rozhodne nasledujúci človek, ktorý vstúpi do priestoru. Vtedy vošiel Muhammad a spor múdro vyriešil: položil Čierny kameň na plachtu, zariadil, aby ho zástupca z každého klanu spoločne zdvihol a niesol, a potom ho osobne uložil na miesto. Táto udalosť mu získala veľkú úctu a titul Al-Amin („Dôveryhodný“) medzi obyvateľmi Mekky. Je to jedna z kľúčových

predprorockých udalostí zdôrazňovaných v mnohých chronologických prehľadoch. „Čierny kameň“ bol uholným kameňom, ktorý položil Mohammed, jenž je prorockým kráľom nad islamom. Čierny uholný kameň je zjavnou napodobeninou Krista (pravého uholného kameňa) a skazenie domu Kaaby po rokoch zavádzania modiel bolo takisto vyriešené Mohammedom.

Po tom, čo Kurajšovci porušili zmluvu z Hudajbije, Muhammad pochodoval na Mekku s vojskom približne 10 000 moslimov. Mesto sa vzdalo s veľmi malým odporom. Muhammad potom vstúpil do Kaaby, zničil 360 modiel v nej a znovu zasvätil svätyňu uctievaniu jediného Boha (Allaha). Tak Mohammed, kráľ islamu, položil uholný kameň a očistil chrám od modlárstva.

V knihe Zjavenia sú tri moci, ktoré vychádzajú z bezodnej priepasti, a každá z týchto troch predstavuje falošného Krista. Satan, drak, sa usiluje byť ako Najvyšší, sediaci na Jeho tróne a v Jeho cirkvi.

Ako si padol z neba, ó Lucifer, syn rannej zory! Ako si bol zrazený k zemi, ty, ktorý si porážal národy! Veď si si povedal vo svojom srdci: Vystúpim na nebesia, vyvýšim svoj trón nad hviezdy Božie; zasadnem aj na vrchu zhromaždenia, na najkrajnejšom severe; vystúpim nad výšiny oblakov, budem podobný Najvyššiemu. Ale budeš zvrhnutý do pekla, na dno priepasti. Izaiáš 14:12–15.

Drak ateizmu vyšiel z bezodnej priepasti v jedenástej kapitole Zjavenia a šelma katolicizmu vystupuje z bezodnej priepasti, keď sa jej smrteľná rana zahojí.

Šelma, ktorú si videl, bola a niet jej; a vystúpi z bezodnej priepasti a pôjde do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď uvidia šelmu, ktorá bola a niet jej, a predsa je. Zjavenie 17:8.

Šelma katolicizmu vystupuje na pozemský trón pri nedeľnom zákone, keď je ustanovené trojnásobné spojenie. Podobne ako drak si katolicizmus nárokuje byť Bohom, ako to Pavol tak výstižne označil.

Nech vás nikto nijakým spôsobom nezvedie; lebo ten deň nepríde, kým najprv nepríde odpadnutie a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia; ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa nazýva Bohom alebo čomu sa vzdáva úcta, takže sa ako Boh posadí v chráme Božom a bude vydávať seba samého za Boha. 2 Tesaloničanom 2:3, 4

Tak ako drak, aj šelma katolicizmu je antikrist; obaja sa vydávajú za Boha a obaja majú svoje konečné zahynutie spojené so svojím biblickým svedectvom, lebo drak je zvrhnutý do pekla a šelma je syn zatratenia. Zatratenie znamená konečné zahynutie.

„Odhodlanie antikrista uskutočniť vzburu, ktorú začal v nebi, bude naďalej pôsobiť v synoch neposlušnosti.“ Testimonies, zväzok 9, 230.

„Prostredníctvom rímskeho pápeža sa tu na zemi vykonáva to isté dielo, aké sa konalo v nebeských dvoroch pred vyhnaním kniežaťa temnosti. Satan sa v nebi usiloval opraviť Boží zákon a predložiť svoj vlastný dodatok. Vyzdvihol svoj vlastný úsudok nad úsudok svojho Stvoriteľa a svoju vôľu postavil nad vôľu Jehovu, a takto v podstate vyhlásil, že Boh je

omylný. Aj pápež kráča tou istou cestou a, prisvojujúc si neomylnosť, usiluje sa prispôbiť Boží zákon svojim vlastným predstavám, domnievajúc sa, že je schopný napraviť chyby, ktoré podľa svojho názoru vidí v ustanoveniach a prikázaniach Pána nebies i zeme. V podstate hovorí svetu: Dám vám lepšie zákony, než sú zákony Jehovove. Aká urážka je to pre Boha nebies!“ Signs of the Times, 19. novembra 1894.

Islam, reprezentovaný Mohamedom v dejinách siedmeho storočia, takisto vyšiel z bezodnej priepasti, keď bol otočený kľúč, ktorý bol daný Mohamedovi. Keď bola priepasť otvorená, vyšiel z nej „dym“, ktorý zatemnil slnko i vzduch. Priekopníci správne určili, že „kľúčom“, ktorý otvoril priepasť, bola bitka pri Ninive.

Keď pristupujeme k prvým trom veršom deviatej kapitoly Zjavenia z priekopníckeho chápania v kontexte trojitej aplikácie proroctva, nachádzame, že prorocké charakteristiky týchto veršov, ktoré predstavujú prvé beda, predznamenávajú prorocké charakteristiky tretieho beda, ktoré prichádza „rýchlo“ pri veľkom zemetrasení. Nedeľný zákon je znázornený bitkou o Ninive.

Peter je zodpovedný za opravu falošnej predpovede ohnivých gulí nad Nashvillom a uznáva, že správne uplatnenie varovania Ellen Whiteovej o ohnivých guliach nad Nashvillom označuje začiatok „zničenia tisícov miest takmer úplne oddaných modlárstvu“.

Ohnivé gule v Nashville označujú začiatok obdobia skazy nad mestami a zároveň označujú začiatok ohlasovania posolstva krátkeho polnočného volania. Toto posolstvo sa začína nečakaným útokom islamu a toto obdobie sa končí nečakaným útokom islamu pri veľkom zemetrasení. Obdobie ohlasovania polnočného volania označuje koniec času spečatovania stoštyridsaťštyritisíc, ktorý sa začal nečakaným útokom islamu 11. septembra.

Pečatenie sto štyridsiatich štyroch tisíc sa potom začalo v súlade s líniou Baláma a oslice, kde sú tri údery, ktoré vrcholia pri nedeľnom zákone, avšak kde druhý nečakaný útok zahŕňa 7. október 2023 proti starobylej slávnej krajine a potom pri ohnivých guliach v Nashville. Všetky línie sa zhodujú a Peter rozumie, že odpečatenie týchto právd, ktoré je znázornené ako muž s kefou na prach, zhromažďujúci rozptýlené klenoty a hádzuci ich do skrinky, je dielom Leva z kmeňa Júdovho.

Lev Júdov určuje Petrovo opravené posolstvo z Nashville ako udalosť, ku ktorej dochádza v záverečnom období pečatenia sto štyridsaťštyri tisíc, ktoré je znázornené v skrytej histórii štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela, a ešte konkrétnejšie v tej časti tejto skrytej histórie, ktorú predstavujú verše jedenásť až pätnásť tej istej kapitoly. V týchto veršoch bitka pri Rafii a bitka pri Panii vedú k nedeľnému zákonu šestnásteho verša, ktorý je znázornený bitkou pri Aktiu. Keď sa bitka pri Panii pri nedeľnom zákone spája s bitkou pri Aktiu, opakuje sa aj bitka pri Ninive.

„kľúč“ daný Mohammedovi, kráľovi islamu, ktorého meno je nielen charakterom islamu, ale aj miestom skazy označeným bitkou pri Ninive. Meno kráľa „po hebrejsky je Abaddon“ a „po grécky má meno Apollyon“. Gréčtina a hebrejčina zdôrazňujú Starý a Nový zákon a poučujú nás, že Abaddon znamená „miesto skazy“ a Apollyon znamená „ničiteľ“. V jedenástom verši deviatej kapitoly Zjavenia je kráľom nad islamom Mohammed, ale je to aj „anjel priepasti“, ktorým je

Satan. Tak ako je pápež antikristom ako Satanova pravá ruka na zemi, aj Mohammed je priamo ovládaný Satanom, anjelom priepasti.

Pri nedeľnom zákone je trojnásobné spojenie nanútené svetu a smrteľná rana, ktorá bola pápežstvu zasadená v roku 1798, a tým označila koniec temného stredoveku, je zahojená. Keď je smrteľná rana zahojená, prichádza druhé obdobie temného stredoveku, a pri veľkom zemetrasení, ktorým je nedeľný zákon, islam otáča kľúčom a dym ako z pece zahaľuje slnko i hviezdy, keď sa vracia temnota. Bitka pri Ninive sa pri nedeľnom zákone opakuje, lebo je to kľúč, ktorý prináša druhé obdobie temnoty. Tam po národnom odpadnutí nasleduje národná skaza. Tam „aktívny despotizmus“ úplne vládne, lebo dym islamu, ktorý pri bitke pri Ninive zatemňuje slnko a hviezdy, je ako horiaca pec. „Horiaca pec“ bola prvkom Božej zmluvy s Abrahámom.

A stalo sa, keď slnko zapadlo a nastala tma, hľa, dymiaci pec a horiaca pochodeň prešli pomedzi tie kusy. Genezis 15:17.

Dymiaci pec, ktorá prešla medzi Abramovými zmluvnými obeťami, označovala otroctvo v Egypte, znázornené v úseku trinásteho verša.

A povedal Abramovi: „Vedz s istotou, že tvoje potomstvo bude cudzincami v krajine, ktorá im nebude patriť, a budú jej slúžiť; a budú ich utláčať štyristo rokov.“ 1. Mojžišova 15:13.

„Rozpálená pec“, ako napríklad Nabuchodonozorova pec v tretej kapitole knihy Daniel, predstavuje putá a otroctvo, čo bol aj stav Šadracha, Měšacha a Abédnéga.

„No tak ako hviezdy na rozsiahlom obehu svojej určenej dráhy, ani Božie zámery nepoznajú ani náhlenie, ani meškanie. Prostredníctvom symbolov veľkej temnoty a dymiacej pece Boh zjavil Abrahámovi otroctvo Izraela v Egypte a vyhlásil, že čas ich putovania bude štyristo rokov. „Potom,“ povedal, „vyjdú s veľkým majetkom.“ 1. Mojžišova 15:14.“ Túžba vekov, 33.

Ale Hospodin vás vzal a vyviedol vás zo železnej pece, z Egypta, aby ste mu boli ľuďom dedičstva, ako ste ním až do dnešného dňa. Deuteronomium 4:20.

Dym, ktorý zatemňuje slnko a mesiac, keď je otočený kľúč bitky pri Ninive, označuje prenasledovanie, ktoré sa naplno začína pri nedeľnom zákone. Prenasledovanie temného stredoveku sa teda opakuje. Priekopníci správne rozpoznali, že bitka pri Ninive bola „kľúčom“, ktorý priviedol islam do prorockých dejín ako prvé beda v roku 627. Bitka sa odohrala medzi Rímom a Perziou a predstavovala víťazstvo Ríma, no bolo to to, čo sa nazýva pyrrhovo víťazstvo. Víťazstvo, ktoré je v skutočnosti na ujmu víťazovi. Tento výraz pochádza z víťazstva epirského kráľa Pyrrha. Po dvoch bitkách proti Rimanom (Herakleia v roku 280 pred Kr. a Askulum v roku 279 pred Kr.) porazil rímske vojsko, no stratil obrovskú časť vlastných vojsk. Podľa legendy potom povedal: „Ešte jedno takéto víťazstvo a sme stratení.“

Bitka pri Ninive bola pre Rím strategickým víťazstvom, no po jej skončení už ani Rím, ani Perzia nemali moc potom účinne odolávať náporu islamu. Perzia je v modernom naplnení bitky pri Ninive Spojenými štátmi a Rím je pápežstvo. Médsko-Perzia ako mocnosť s dvoma rohmi predstavuje mocnosť s dvoma rohmi, ktorou sú Spojené štáty. Pri nedeľnom zákone sú Spojené štáty jednoducho jedným rohom, lebo v období vedúcom k nedeľnému zákonu už bola vytvorená

šelmína podoba a toto vytvorenie spočíva v spojení oboch rohov do jedného. V ôsmej kapitole Daniela sú dva rohy predstavujúce Médsko-perzskú ríšu a perzský roh vyrástol ako posledný.

Potom som pozdvihol svoje oči, uvidel som, a hľa, pred riekou stál baran, ktorý mal dva rohy; a oba rohy boli vysoké, ale jeden bol vyšší než druhý, a ten vyšší vyrástol napokon. Daniel 8:3.

Dva rohy Spojených štátov – republikánstvo a protestantizmus – sa spájajú v jedno, keď sa cirkev a štát spoja, aby vytvorili obraz šelmy. Toto utvorenie sa plne dovŕšuje vtedy, keď je pri nedeľnom zákone vynucované znamenie šelmy. To označuje Spojené štáty jednoducho ako Perziu pri nedeľnom zákone. Perzia bola porazená Rímom v bitke pri Ninive. Spôsob, akým Rím porazil Perziu, má historický význam pre manévry Herakleia, rímskeho cisára.

Jednoducho povedané, Herakleios uskutočnil prekvapivý útok, na rozdiel od priameho čelného postupu do útoku. Jeho úsilie dosiahnuť moment prekvapenia je zaznamenané v dejinách. Prekvapenie zahŕňalo aj jeho rozhodnutie zaútočiť v zime, čo bolo v tých historických časoch nezvyčajné, no tým sa to neskončilo. Herakleios začal svoju inváziu v polovici septembra roku 627 zo severu (z Arménskej vysočiny). Namiesto toho, aby sa vydal očakávanou trasou na juh priamo k perzskému hlavnému mestu Ktésifónu, opísal široký oblúk a postupoval na juhovýchod pozdĺž pohraničných oblastí (približne na území dnešnej turecko-iránskej hranice). Potom sa obrátil na juh a na západ a 1. decembra 627 prekročil rieku Veľký Zab. Tým sa jeho vojsko ocitlo na Ninivskej plošine (na východnom brehu rieky Tigris), pri ruinách starovekého mesta Ninive. Tento pohyb smeroval vzhľadom na perzské sily z juhu na sever — teda opačne, než Peržania predpokladali. Očakávali, že bude pokračovať v postupe na juh smerom ku Ktésifónu. Perzského veliteľa Rhahzadha to zastihlo nepripraveného a prinútilo ho prenasledovať Herakleia do nevýhodného terénu. Rimanom to umožnilo vybrať si bojisko na rovinách pri Ninive. Tento manéver zabránil tomu, aby sa Rimania ocitli v pasci medzi perzskými silami, a zároveň im poskytol únikovú trasu, ak by to bolo potrebné. V spojení s hmlou v deň bitky a taktikou predstieraného ústupu počas samotného boja tu existovalo viacero vrstiev prekvapenia. Táto odvážna zimná invázia a obchvatná trasa hlboko do perzského územia sa pokladajú za jeden z najväčších Herakleiových vojenských úspechov. Pomohli zlomiť perzské sebavedomie a vo veľkej miere prispeli k napokon dosiahnutému rímskemu víťazstvu v tejto dlhej vojne.

„V bitke pri Ninive, ktorá sa urputne viedla od úsvitu až do jedenástej hodiny, bolo Peržanom odňatých dvadsaťosem zástav, okrem tých, ktoré mohli byť zlomené alebo roztrhané; prevažná časť ich vojska bola rozsekaná na kusy a víťazi (Rimania), zatajúc svoje vlastné straty, strávili noc na bojisku. Mestá a paláce Asýrie sa po prvý raz otvorili Rimanom.

„Rímsky cisár nebol posilnený výbojmi, ktoré dosiahol; a zároveň i tými istými prostriedkami bola pripravená cesta pre zástupy Saracénov z Arábie, podobných kobyľkám z toho istého kraja, ktorí, šíriac na svojom ťažení temné a klamné mohamedánske vieroučenie, rýchlo zaplavili tak Perzskú, ako aj Rímsku ríšu.

„Dokonalejšiu ilustráciu tejto skutočnosti by si nebolo možno želať, než akú poskytujú záverečné slová kapitoly z Gibbona, z ktorej sú prevzaté predchádzajúce výňatky. „Hoci pod zástavou Heraklia bolo sformované víťazné vojsko, zdá sa, že toto neprirodzené vypätie jeho

silu skôr vyčerpalo, než precvičilo. Kým cisár slávil triumf v Konštantínopole alebo v Jeruzaleme, Saracéni vyrabovali bezvýznamné mesto na hraniciach Sýrie a rozsekali na kusy niektoré oddiely, ktoré postúpili na jeho pomoc — udalosť obyčajná a bezvýznamná, keby nebola predohrou mohutnej revolúcie. Títo lupiči boli apoštolmi Mohameda; ich zúrivá udatnosť vyšla z púšte; a v posledných ôsmich rokoch svojej vlády Heraklius stratil v prospech Arabov tie isté provincie, ktoré vytrhol Peržanom.“

„Duch podvodu a nadšenectva, ktorého príbytok nie je v nebesiach, bol vypustený na zem. Bezodná priepasť potrebovala na svoje otvorenie iba kľúč, a tým kľúčom bol pád Chosroa. Opoprvzhlivo roztrhal list bezvýznamného občana Mekky. No keď sa zo svojho ‚záplavu slávy‘ prepadol do ‚veže temnoty‘, do ktorej nemohlo preniknúť nijaké oko, meno Chosroes malo náhle upadnúť do zabudnutia pred menom Mohamed; a zdalo sa, akoby polmesiac len čakal na svoj vzostup, až kým nepadne hviezda. Chosroes bol po svojej úplnej porážke a strate ríše zavraždený v roku 628; a rok 629 je označený ako ‚dobytie Arábie‘ a ‚prvá vojna mohamedánov proti Rímskej ríši‘. ‚A zatrubil piaty anjel, a videl som hviezdu, ktorá spadla z neba na zem; a jej bol daný kľúč od bezodnej priepasti. A otvorila bezodnú priepasť.‘ Spadla na zem. Keď bola sila Rímskej ríše vyčerpaná a veľký kráľ Východu ležal mŕtvy vo svojej veži temnoty, vydrancovanie bezvýznamného mesta na hraniciach Sýrie bolo ‚predohrou mocnej revolúcie‘. ‚Lupiči boli apoštolmi Mohameda a ich zúrivá udatnosť vyšla z púšte.‘“ Uriah Smith, Daniel a Zjavenie, 495–497.

Bitka o Ninive predstavuje moderný Rím, ktorý pri nedeľnom zákone dobýva Spojené štáty, no je to pyrrhovo víťazstvo, lebo pri nedeľnom zákone sa začína postupný súd nad Rímom.

Chosroes bol hlavou Perzskej ríše, a tak Perzia, predstavujúca pád Spojených štátov pri nedeľnom zákone, je kľúčom, ktorý otvára bezodnú priepasť pri páde šiesteho kráľovstva biblického prorocstva. Predstavuje nedeľný zákon vo veršoch šesťnásť, tridsaťjeden a štyridsaťjeden jedenástej kapitoly Daniela, ako aj v Zjavení trinástej kapitoly, verši jedenásť.

Všimnite si poznámky priekopníka Stephena Haskella k tým istým veršom a dejinám:

„Arabi, čiže Saracéni, nikdy predtým neuplatňovali na zemi nijaký vplyv. V dejinách národov títo slobodní muži púšte prešli takmer bez povšimnutia. Mohamedánstvo zjednotilo rozptýlené kmene a vyslalo ich ako dobyvateľov národov. Rýchly postup, ktorý sprevádzal saracénske zbrane, bol vo veľkej miere spôsobený sporom medzi Rimanmi a Chosroesom, hlavou novodobého perzského impéria. Tento spor vyústil do pádu toho druhého. Novodobá Perzia stála ako ochranný val a držala Mohamedovu moc na uzde; keď však táto moc padla, prekážka zmizla, otvorila sa ‚bezodná priepasť‘ a Saracéni zaplavili svet. Keď sa otvorila ‚bezodná priepasť, vystúpil dym, ktorý zakryl tvár slnka.‘ Tento obraz je veľmi silný a predstavuje zatemňujúci účinok mohamedánstva, keď sa šírilo po tvári zeme.“ Stephen Haskell, *The Story of the Seer of Patmos*, 164, 165.

Tou bariérovou stenou v dejinách Ríma je stena odluky cirkvi od štátu, ktorá je odstránená pri nedeľnom zákone. Jestvuje aj ďalšia vrstva pyrrhovo víťazstva Ríma nad Perziou v bitke pri Ninive, pretože predchádzala skoršia bitka pri Ninive, predstavujúca Alfu, zatiaľ čo bitka roku 627 predstavuje Omegu. Tá bitka sa odohrala v roku 612 pred Kr., približne s odstupom dvanástich

storočí. V tej bitke bola Asýria porazená trojnásobnou konfederáciou, čo znamenalo koniec Asýrskej ríše.

A. T. Jones komentuje alfa boj Ninive:

„Pomeru v asýrskej vláde sa išlo od zlého k horšiemu, takže roku 612 pred Kr. došlo opäť k veľkému povstaniu zo strany tých istých troch krajín, tentoraz vedenému samotným Nabopolasárom. Toto povstanie bolo úplne úspešné: Ninive sa stalo hromadou rozvalín; a Asýrska ríša bola rozdelená na tri veľké časti,—Média, držiaca severovýchod a krajný sever, Babylon držiaci Elam i celú rovinu a údolia Eufratu a Tigrisu, a Egypt držiaci celú krajinu na západ od Eufratu. Pečaťou tohto spojenectva medzi Babylonom a Médiou bolo manželstvo dcéry médskeho kráľa s Nabuchodonozorom, synom Nabopolasára. Pri plnení svojho podielu na spojenectve proti Asýrii vytiahol faraón Necho, egyptský kráľ, proti asýrskemu kráľovi, aby bojoval pri Karchemiši na Eufrate, keď judský kráľ Joziáš vytiahol bojovať proti nemu a bol zabitý pri Megidde. Keďže celé toto západné územie prináležalo egyptskému kráľovi, bolo to výkonom jeho oprávnenej zvrchovanosti, nadobudnutej dobytím, že odňal Šallúma, syna Joziášovho, z postavenia judského kráľa a ustanovil namiesto neho za judského kráľa Eljakíma, zmeniac jeho meno na Jojakim, a uvalil daň na krajinu.“ 1 Kroník 3:15; 2 Kráľov 23:31–35.“ A. T. Jones, Review and Herald, 15. marca 1898.

V alfa bitke pri Ninive roku 612 pred Kr. sa Asýrska ríša skončila, práve tak ako sa šieste kráľovstvo biblického proroctva končí pri nedeľnom zákone. Víťazom v bitke bola trojitá únia Babylona, Egypta a Médie. Vo vojne toho obdobia kráľ Joziáš zomiera pri Megidde, čím sa stáva predobrazom Armagedonu. V omega bitke pri Ninive v roku 627 je islam tretieho beda uvoľnený, keď je odstránený múr ochrany v Ústave, ako to bolo predobrazené, ako Haskell poznamenal o Perzii, keď bol s porážkou Perzie odstránený „obranný múr“ ochrany. Smrť kráľa Joziáša pri Megidde určuje prvú bitku pri Ninive ako druhú bitku v posledných dňoch. Posledná z dvoch bitiek pri Ninive v roku 627, keď sa otočí kľúčom a priepať sa otvorí, je prvou v posledných dňoch, lebo prví budú poslední. Prvá bitka pri Ninive medzi Asýriou a trojitou úniou vedie k Armagedonu. Obdobie druhého temného veku sa začína bitkou pri Ninive a končí bitkou pri Ninive.

Skutočnosti piatej poľnice, ktorá je prvým beda zo zjavenia deviatej kapitoly, boli tým, čo priekopníci považovali za najjasnejšie historické svedectvo zo všetkých pasáží v knihe Zjavenia. Uriah Smith vyjadruje túto skutočnosť takto:

„,VERŠ 1. A zaznel piaty anjel a videl som hviezdu padnúť z neba na zem; a jemu bol daný kľúč od bezodnej priepasti.““

„Pri výklade tejto poľnice budeme opäť čerpať zo spisov pána Keitha. Tento autor pravdivo hovorí: ‚Sotva možno nájsť takú jednotnú zhodu medzi vykladačmi o ktorejkoľvek inej časti Apokalypsy, ako pokiaľ ide o vzťah piatej a šiestej poľnice, čiže prvého a druhého beda, k Saracénom a Turkom. Je to natoľko zjavné, že to možno len sotva nesprávne pochopiť. Namiesto toho, aby bol každému z nich venovaný jeden alebo dva verše, je celá deviatá kapitola Zjavenia v rovnakých častiach venovaná opisu oboch.‘ Uriah Smith, Daniel a Zjavenie, 495.

Peter je v Panii s poverením napraviť posolstvo ohnivých gulí z Nashvillu a po prvý raz je vidieť, že prvky prvého beda sa dokonale zhodujú s prvkami čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Lev z kmeňa Júdovho odpečatil toto porozumenie v súlade s inými líniami proroctva, ktoré už predtým ustanovil. Historici budú svedčiť o význame prekvapivého útoku, ktorý Rím uskutočnil proti Peržanom v roku 627, a keď tak urobia, poukážu na Herakleiovo manévrovanie okolo Perzie a za ňu v zimnom období ako na lest', aby zostal skrytý až do času útoku.

Sestra Whiteová nás informuje, že Rím len čaká na „výhodné postavenie“, a potom zaútočí.

„Božie slovo varovalo pred hroziacim nebezpečenstvom; ak sa na toto varovanie nebude brať ohľad, protestantský svet spozná, aké sú skutočné zámery Ríma, až keď už bude neskoro uniknúť osídlu. Ona potichu rastie v moc. Jej náuky uplatňujú svoj vplyv v zákonodarných sieňach, v cirkvách i v srdciach ľudí. Buduje svoje vznešené a mohutné stavby, v ktorých skrytých zákutiach sa budú opakovať jej niekdajšie prenasledovania. Nenápadne a nebadane posilňuje svoje sily, aby presadzovala svoje vlastné ciele, keď príde čas zasadiť úder. Všetko, po čom túži, je výhodné postavenie, a to sa jej už poskytuje. Čoskoro uvidíme a pocítíme, aký je zámer rímskeho živlu. Ktokoľvek uverí Božiemu slovu a poslúchne ho, tým na seba privolá pohanu a prenasledovanie.“ The Great Controversy, 581.

Tak ako v prípade cisára Herakleia, aj pápežstvo sa uberá k svojmu cieľu „potajme a nečakane“ ako naplnenie dvadsiatej tretej kapitoly Izaiáša, kde je neviestka z Týru zabudnutá pre dejiny šiesteho kráľovstva biblického proroctva. Tajný prekvapivý útok Herakleia predstavuje to, že svet zabudol na pápežstvo od roku 1798 až po nedeľný zákon. Predpis za predpisom prvé beda predstavuje tretie a posledné beda. V prvom beda je vyslovené vyhlásenie, ktoré sa takisto zhoduje s dejinami islamu a s obdobím zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc.

A bolo im prikázané, aby neškodili tráve zeme ani ničomu zelenému, ani nijakému stromu, ale iba tým ľuďom, ktorí nemajú pečať Božiu na svojich čelách. A bolo im dané, aby ich nezabíjali, ale aby ich mučili päť mesiacov; a ich mučenie bolo ako mučenie škorpióna, keď uštipne človeka. A v tých dňoch budú ľudia hľadať smrť, a nenájdu ju; a budú túžiť zomrieť, ale smrť od nich utečie. Zjavenie 9:4–6.

Skôr než sa otočí kľúč v bitke pri Ninive, čo je čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, sto štyridsaťštyri tisíc je už zapečatených. Pri nedeľnom zákone je ničenie miest, ktoré sa začína ohnivými guľami Nashville, predstavené ako obdobie „piatich mesiacov“, keď zúri vojna a začína sa druhý pápežský krvavý kúpeľ ako naplnenie odpovede danej mučeníkom temného stredoveku v piatej pečati.

A keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše tých, ktorí boli pobití pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré zachovávali. A volali mocným hlasom: Dokedy, Pane, svätý a pravdivý, nebudeš súdiť a pomstiť našu krv na tých, ktorí prebývajú na zemi? A každému z nich bolo dané biele rúcho; a bolo im povedané, aby ešte krátky čas odpočívali, kým sa nedoplní počet ich poslušných i ich bratov, ktorí majú byť zabíjaní tak ako oni. Zjavenie 6:9–11.

Mučeníci temných vekov sú prvou skupinou, ktorá predobrazuje mučeníkov moderného Ríma počas krízy nedeľného zákona. Predtým, než táto kríza nastane, je stoštyridsaťštyritisíc

spečatených a tento proces spečat'ovania sa začal 11. septembra s príchodom islamu tretieho beda a s kropením neskorého dažďa. Keď sa mučeníci prvých temných vekov pýtali, kedy bude pápežstvo súdené, bolo im povedané, že bude existovať druhá skupina mučeníkov, keď sa temné veky zopakujú, čo nastane vtedy, keď sa pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone naplní kľúč bitky o Ninive. Predtým, než bude druhá skupina mučeníkov dovŕšená, stoštyridsaťštyritisíc bude spečatených, a obdobie spečat'ovania, ktoré sa začalo 11. septembra, je označené v piatej pečati, lebo rozhovor, ktorý je tam predložený, sa nachádza v Zjavení, kapitole šesť, veršoch DEVÄŤ až JEDENÁŠŤ, čím sa 11. septembrom označuje začiatok i koniec spečat'ovania. Koniec uvádza zničenie islamu, ako je to predstavené v Zjavení 9,11, a tí, ktorí sú spečatení, budú mať naplnenú skúsenosť Daniela, predstavenú v Danielovi 9,11.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto veciach.